

end et meget godt Forhold til det ærede Medlem, og jeg er vis paa, at de, der kjende ham privat, ville vide, at Politikeren og den private Mand passe ikke altid sammen, naar man kun kjender ham fra den ene Side. Men jeg vil i Anledning af den Diskussion, der nu til Slutning er ført mellem de to Medlemmer om nogle Tal, blot udtale, at det kan ikke noksom hævdes, at det er ingen Smaating i et lille Land som Danmark, at der er 5,000 Bøndergaard og 28,000 Tdr. Hartkorn, som endnu ere under Fæste. Det forekommer mig, man maa indrømme, at det er ikke ubetydeligt i et saa lille Land, og at, naar vi sammenholde det med de lidt over 14,000 Gaarde fra 1861, saa er der virkelig saa Meget tilbage endnu, at der nok kan være Anledning til at tage Bestemmelse derom. De ærede Medlemmer være jo enige om Tallene, saa at de passe vel. — Men jeg kan ikke lade det ærede Medlem fra Kjøbenhavn saaledes slippe fra hans Fortid; thi Sagen er, at naar det ærede Medlem, siden han er bleven Ordfører for de Herrer ved Bindeurne, stadig finder sig foranlediget til at holde Formaningstaler for os og være Sagfører for Regjeringen, saa maa han kunne forstaa, at vi paa vor Side interessere os for det ærede Medlem, og derfor har jeg forskaffet mig virkelig nøiagtige Oplysninger om det ærede Medlem som Politiker, baade udenfor Salen og heri Salen. Hvad jeg har anført idag, maa han lade staa, og det nytter ikke, at han taler om, at han i 1869 har stemt for en Fæstelov; thi nu skrive vi 1882, og hvorledes stiller han sig nu til de Grundprinciper, som han stillede frem, da han traadte frem paa den politiske Arena? Det kan lidt hjælpe, hvorledes han stillede sig i Nykjøbing og i 1869, men hvorledes stiller han sig nu? Det forekommer mig, at der er Grund til at beklage, at efterat han har stillet det at gjøre Noget for Fæsteafløsningen, ogsaa ved en Tvangsløb, frem som et af de saa Punkter, han ansaa det for sit Livs Opgave at arbejde paa, at han saa nu stiller sig, som han gjør. Jeg skal nævne en anden Ting, som er passeret heri Salen. Det ærede Medlem har her tidlig lært mig at have Respekt for Fortolkninger. Da vi i 1877 forhandlede her, optraadte det ærede Medlem, og da man vedblev at trænge ind paa ham med Hensyn til den Naade, hvorpaa han tidligere havde udtalt sig om en vis Grundlovsparagraf, sagde han, at det var en Paragraf i Grundloven af 1849, uagtet der i den samme Paragraf i den nuværende Grundlov ikke er forandret noget Bogstav. Da fik jeg en Fornemmelse af, at det ærede Med-

lem og andre ærede Medlemmer ere stærke i Fortolkninger. Det ærede Medlem har jo ogsaa faaet Prisen for at gaa i Spidsen for disse Fortolkninger; men derfor maa vi lade ham vide, naar vi høre hans Udtalelser, at saaledes har han handlet, og saaledes har han ment. Naar det ærede Medlem saa vil se at slippe fra det med en Vittighed om, at jeg ikke er saa slem, som jeg synes, saa skalde det glæde mig, om han ogsaa andre Steder vilde udbrede den Mening, at vi Venstremænd og især det ærede Medlem fra Ribe, som han jo kalder mig, ikke ere saa slemme, som det siges. Men det ærede Medlem maa undskyldes, at, naar jeg ikke tillader mig at referere Andet, end hvad han fuldt ud har vedkjendt sig, saa slipper han ikke fra mig med en Vittighed, den gjør ikke Sagen klar. Naar her foreligger et Lovforslag, som der er Grund til at faae fremmet, da det noksom er paavist, at store Kapitaler ligge hen paa en Naade, som næsten Alle maa indrømme er uheldig, saa forekommer det mig, at vi maa forlange, at det ærede Medlem i Henhold til hans tidligere Stilling vil hjælpe os saa godt som muligt; thi det skal staa fast — forhaabentlig er det mit sidste Ord i denne Sal idag — at det er ingen Smaating i et lille Land som Danmark, at 5,000 Gaarde og 28,000 Tdr. Hartkorn endnu ere under Fæste. Saa er der nok Anledning for Lovgivningsmagten til at blive ved, og derfor ville vi bede det ærede Medlem om at hjælpe os.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bønløkke: Jeg foreslaar, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, der blev besluttet nedsat forleden om et andet Lovforslag, som har til Overskrift: Lovforslag om Jordieendommens Frigjørelse for den døde Haand.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges ovennævnte Forslag af Bønløkke.

Formanden (Kraabe): Dagsordenen er hermed udtømt.